

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3071/2018. (II. 26.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.II.37.264/2016/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó (dr. Molnár Levente Aba) jogi képviselője (dr. Dobrossy István, Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda, 4025 Debrecen, Simonffy utca 57.) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó – az Abtv. 27. § alapján – a Kúria Kfv.II.37.264/2016/8. számú ítélete és a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.242/2015/68. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól. Az indítványozó álláspontja szerint az ítéletek ellentétesek az Alaptörvény Nemzeti Hitvallásában foglalt deklarációval, a XIII. cikk (1) bekezdésével, a XXIV. cikk (1) bekezdésével, a XXVIII. cikk (1) bekezdésével, valamint a 28. cikkével.
- [3] 1.1. A tényállás szerint a perbeli I. rendű alperesi beavatkozó építési engedélyt kért egy debreceni ingatlan beépítésére. Az indítványozó, a perbeli felperes az ezzel szomszédos ingatlanban lakik. Debrecen Megyei Jogú Város jegyzője az építési engedélyt megadta. A határozat ellen az indítványozó fellebbezést nyújtott be. A Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatala az elsőfokú határozatot helyben hagyta.
- [4] Az indítványozó keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt. Álláspontja szerint a másodfokú hatóság határozata megalapozatlan és jogszabálysértő, mivel az övezeti, településképi sajátosságokat figyelmen kívül hagyta, továbbá a tervezett építkezés nem illik a településképbe, az övezet egységes arculatát súlyosan megbontja, azt rontja. Hivatkozott arra, hogy az épület döntően lapos tetős, a helyi építési szabályzat ebben a zónában magas tetős épületek elhelyezését teszi lehetővé. Az épületmagasság-számítással kapcsolatos hatósági megállapítások megalapozatlanok, e tekintetben a hatóság tényállás-feltárási kötelezettségének nem tett eleget, hiszen az épületmagasság megfelelőségéről nem bizonyosodott meg. A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az indítványozó keresetét elutasította. A bíróság megállapította, hogy a hatósági engedélyezési eljárás során településképi véleményezési eljárás lefolytatására került sor, bár az elsőfokú hatóság erre nem volt köteles. A bíróság azt is rögzítette, hogy az építési engedéllyel érintett terület vonatkozásában az eljárás alatt volt helyi építésügyi szabályozás. A helyi építésügyi szabályozás megléte esetén a tervezett épület illeszkedését a környező beépítéshez nem kell kötelezően vizsgálni, mivel az érintett ingatlan beépíthetőségének mértékét, illetve az ingatlanon felépíthető épület magasságát, beépítési módját az irányadó helyi szabályozás határozza meg. A bíróság megállapította, hogy az építménymagasság számításával kapcsolatban az eljáró hatóságok a jogszabályoknak megfelelően jártak el, az engedélyes tervdokumentáció alapján az építmény magassága megfelel a helyi építési szabályozási tervben foglaltaknak.
- [5] A jogerős ítélet ellen az indítványozó nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény, az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 213/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény, az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet és Debrecen Megyei Jogú Város helyi építési szabályzatáról és szabályozási tervéről szóló 8/2003. (V. 23.) önkormányzati rendelet egyes rendelkezéseit. Az indítványozó állította, hogy az illeszkedés kérdésében a bíróság jogsértően döntött, illetve a tervezett épület magasságával kapcsolatban az ítélet megalapozatlan megállapítást tartalmaz. A Kúria megállapította, hogy az indítványozó felülvizsgálati kérelme alaptalan. A Kúria rámutatott,

hogy a felülvizsgálati kérelemben olyan új jogszabálysértés nem jelölhető meg, amelyre a fél a kereseti kérelmében nem hivatkozott, és ezért arról a jogerős ítélet döntést nem tartalmazhatott. Így az indítványozó által korábban nem hivatkozott jogszabálysértéseket a Kúria érdemben nem vizsgálta. A Kúria az épületmagasság, építménymagasság, valamint a beépíthetőség tekintetében az elsőfokú bíróság jogértelmezését, megállapításait helytállóknak és megalapozottnak tartotta. A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mert a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott és érdemben vizsgálható jogszabályokat nem sértette meg.

- [6] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint a Kúria ítélete ellentétes az Alaptörvény Nemzeti Hitvallásának deklarációjával, a XIII. cikk (1) bekezdésével, a XXIV. cikk (1) bekezdésével, a XXVIII. cikk (1) bekezdésével, valamint a 28. cikkével.
- [7] A Nemzeti Hitvallás 15. értékkijelentésének sérelmét az indítványozó az elsőfokú bírósági eljárásban látja, mivel „a városkép romlása miatt Debrecen Megyei Jogú Város lakóit és felperest is károsodás érte.” A bírói döntés méltánytalan és igazságtalan helyzetet teremtett.
- [8] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott ítéletek azért sértik az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jogát, mert a perben érintett épület miatt az indítványozó szomszédos ingatlanának értéke csökken, a perbeli épülettel kapcsolatban „jelentős problémák merülhetnek fel” a tervezett üzlet rakodóterületeinek hiánya, a zöldtakarású gépkocsi tároló teteje, annak az indítványozó felé eső telekhatáron tervezett alacsony korlátja miatt. Az alacsony korlát az indítványozó számára „intimitássértést” is eredményez.
- [9] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérült, mivel az eljáró hatóság nem tárta fel a tényállást kellő körülményekkel, és ennek következtében megalapozatlan következtetésre jutott. A bíróság sem tett meg mindent a tényállás felderítésére, figyelmen kívül hagyta a releváns tényeket, a perbeli bizonyítékokat nem bírálta el megfelelően, tévesen alkalmazta az indítványozó által megjelölt jogszabályhelyeket, és nem vette figyelembe a hatósági eljárás során felmerült jogsértéseket. Ezen felül az indítványozó szerint a közigazgatási eljárás során elkövetett súlyos jogszabálysértések felvetik a részrehajló ügyintézés.
- [10] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérült, amikor az eljáró bíróság figyelmen kívül hagyta az általa előadottakat, és döntéshozatala során az indítványozó bizonyítékainak és nyilatkozatainak mérlegelése nélkül járt el. Álláspontja szerint a bírósági jogalkalmazás ellehetetlenítette jogainak érvényesülését.
- [11] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [12] Az alkotmányjogi panasz határidőben érkezett, mivel az indítványozó a jogerős bírósági döntést, a Kúria Kfv.II.37.264/2016/8. számú ítéletét 2017. március 16-án vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2017. május 15-én nyújtotta be. Az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelem feltételeinek, mivel az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Nemzeti Hitvallás deklarációja, XIII. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése, 28. cikk], a támadott bírói döntést, a Kúria Kfv.II.37.264/2016/8. számú ítéletét, továbbá az alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést, valamint kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére.
- [13] Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [14] Az alkotmányjogi panasz befogadásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § a) pont], hogy a panaszos Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget, ugyanis nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot az Alaptörvény Nemzeti Hitvallása {3127/2017. (V. 30.) AB végzés, Indokolás [19]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédszabály szintén nem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani {3084/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [6]; 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}. Ezért az utalt alaptörvényi rendelkezésekkel összefüggésben érdemi vizsgálat lefolytatásának nem volt helye.
- [15] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést

- vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [16] Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény XIII. cikke (1) bekezdésével kapcsolatos gyakorlata az alábbiak szerint foglalható röviden össze. Az Alaptörvény XIII. cikke alapvetően két szempontból garantálja a tulajdonhoz való jogot. Egyrészt védi a megszerzett tulajdont az elvonás ellen, másrészt védi a szintén már megszerzett tulajdont annak korlátozása ellen. {3115/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [34]}. Ugyanakkor – amint azt korábbi gyakorlatára hivatkozva az Alkotmánybíróság a 3209/2015. (XI. 10.) AB határozatban megállapította – az alkotmányos tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat, és nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével. [...] Az alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgyától és funkciójától, illetve a korlátozás módjától is. A másik oldalról nézve: ugyanezen szempontoktól függően az adott fajta közhatalmi beavatkozás alkotmányos lehetősége a tulajdonba más és más {3209/2015. (XI. 10.) AB határozat Indokolás [64]}. Az indítványozó hivatkozott arra, hogy a perben érintett épület miatt ingatlana értéke csökken, valamint arra, hogy a perbeli épület használatával kapcsolatban aggályai vannak, illetve hogy a perbeli épületről ingatlanára nyíló belátás privát életterét sérti. Az indítványozó ezen érvei alkotmányjogi szempontból nem értékelhetők, az indítványozó alkotmányjogi érvekkel nem támasztotta alá a tulajdonjog sérelmére való hivatkozást.
- [17] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való jog sérelmeként előadottakkal lényegében a hatósági és bírósági ténymegállapítások és jogi értékelések alkotmánybírósági felülvizsgálatát kezdeményezte. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben hangsúlyozza azt a következetes gyakorlatát, amely szerint tartózkodik annak vizsgálatától, hogy a bírósági döntések indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}. Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára, így a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megállapítására vagy a jogvitát lezáró határozat kizárólag szakjogi tartalmú kritikájára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}.
- [18] Fentiekre figyelemmel az indítvány nem tartalmaz olyan érvet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését.
- [19] A fentiek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg részben az Abtv. 27. §-ában, részben az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2018. február 20.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1141/2017.

